

РЕШЕНИЕ

№ 6822

гр. София, 15.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.10.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Евгения Стоичкова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **6287** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство по делото е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по жалба на заместник-кмета на Столична община чрез юрк. К., срещу Решение № 1853 от 26.05.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 22-ри състав, по НАХД № 20221110201913 по описа на СРС за 2022 г., с което е отменено Наказателно постановление № СО-Т-С-21-10-676/10.12.2021 г. от заместник-кмета на Столична община, с което на С. К. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 (триста) лева на основание чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредба за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община (НРУИТДТСО), за извършено нарушение на чл. 23 от Наредбата.

В касационната жалба се твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно. Изтъква се, че от събраните по делото доказателства безспорно доказано вмененото нарушение и правилно е ангажирана отговорност на извършителя. Моли съда за отмяна на въззивното решение, а процесното НП да бъде потвърдено. В съдебно заседание касаторът - заместник-кмета на Столична община, редовно призован, не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – С. К. Г., редовно уведомен, не се явява и не

изпраща представител. От пълномощника му адв. Г. е постъпило писмено становище по същество на спора и се претендират сторените разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Яни Костов, изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли съда да постанови решение, с което да потвърди решението на СРС, като правилно и законосъобразно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

С решение № 1853 от 26.05.2022 г. по НАХД № 20221110201913 по описа за 2022 г. СРС, Наказателно отделение, 22-ри състав е отменил НП № СО-Т-С-21-10-676/10.12.2021 г. от заместник-кмета на Столична община на заместник-кмета на СО, с което на С. К. Г., на основание чл. 36, ал. 2 и чл. 35, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столичната община /НРУИТДТСО/ е наложено административно наказание – „глоба“, в размер на 300 лева, за извършено нарушение на чл. 26, т. 1 от НРУИТДТСО.

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Н. Б. С., Д. М. П. и Х. М. К., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правния извод, че при издаването на АУАН и процесното НП са допуснати нарушения на императивните изисквания на разпоредбите на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Сочи се, че в НП липсва информация относно това, къде точно са се намидали царевича, чипс и детски играчки, както и други допълнителни данни, от които да се направи неоспорим извод за фактическата обстановка и в тази връзка волята на административнонаказващия орган не може да се извлича по тълкувателен път.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция, на основание чл. 220 от АПК, приема за доказани и установени фактите, изложени от Софийски районен съд и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

При обход на маршрута в район "Т." на 25.09.2021 г. около 15.00 часа органите на Столичен инспекторат /СИ/ към Столична община извършили проверка на лицето С. К. Г.. Проверката завършила с констатация, че лицето извършва търговия на открито, предлагайки за продан варена и печена царевича, чипс и детски играчки, заемайки около 4 кв.м. публична общинска собственост - паркова алея, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район "Т..".

Затова свидетелят Н. Б. С., служител в СИ към СО съставила в негово присъствие и в присъствието на свидетел Д. М. П., акт за установяване на административно нарушение № 21-10-676 от 25.09.2021 г. Актосъставителят приел, че С. Г. е нарушил разпоредбата на чл. 23 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО /Наредбата/ Актът бил предявен на жалбоподателя и подписан от него без възражения, като му бил връчен препис от акта. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН писмени възражения не постъпили.

Въз основа на АУАН № 21-10.676 от 25.09.2021 г., при идентичност на описаното нарушение и дадената му правна квалификация, заместник - кмет на Столична

община издал процесното наказателно постановление № СО-ТС-21-10-676 от 10.12.2021 г., с което на основание чл. 53 и чл. 24, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/, вр. чл. 35, ал. 3 и чл. 36, ал. 1 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на СО /Наредбата/ на жалбоподателя е наложена глоба в размер на 300 /триста/ лева за нарушение на чл. 23 от Наредбата.

За да отмени, НП, СРС е приел, че при издаването на АУАН и процесното НП са допуснати нарушения на императивните изисквания на разпоредбите на чл. 42, т. 3 от ЗАНН и чл. 57, ал. 1, т. 5 от ЗАНН. Сочил се, че в НП липсва информация относно това, къде точно са се намирили царевица, чипс и детски играчки, както и други допълнителни данни, от които да се направи неоспорим извод за фактичката обстановка и в тази връзка волята на административнонаказващия орган не може да се извлича по тълкувателен път. При тези изложени съображения приел за безпредметно обсъждането на въпроса за приложимост на института на чл. 28 от ЗАНН.

Решението е неправилно.

Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, районният съд в състав само от един съдия разглежда делото по същество и се произнася с решение, като може да потвърди, да измени или да отмени наказателното постановление. От посочената разпоредба следва извода, че при обжалване на НП районният съд е инстанция по същество (по фактите и по правото) и следва да се произнесе относно процесуалната и материална законосъобразност на оспореното НП, независимо от основанията, посочени в жалбата. С решението районният съд следва да отговори на предмета на спора, който се свежда до това: налице ли е извършено административно нарушение, нарушението извършено ли е от лицето, сочено за нарушител, наложеното наказание съответства ли по вид и размер на приложимата санкционна разпоредба. В производството пред районния съд на основание чл. 84 от ЗАНН са приложими правилата на НПК, като относими са разпоредбите на чл.107, ал.2, чл. 313 и чл.314, ал.1 и ал.2 от НПК.

Касационната инстанция не споделя за правилни така сочените по-горе доводи на СРС, чрез които той обосновава извода си за допуснати съществени процесуални нарушения на проведеното конкретно АНП и поради това постановява отмяна на процесното НП.

Не се споделя за правилно възприятието на районния съд, че не е налице идентитет между отразеното в АУАН и НП. От приложените доказателства и най-вече от наказателното постановление и от АУАН е видно, че административно-наказващият орган ясно и недвусмислено е посочил извършеното нарушение на НРУИТДТСО. Макар и словесно деянието да се описва по различен начин в АУАН и в НП, то смислово сочи на описание на деяние, че лицето С. К. Г. извършва търговия на открито, предлагайки за продан варена и печена царевица, чипс и детски играчки, заемайки около 4 кв.м. публична общинска собственост - паркова алея, без разрешение за ползване на място, издадено от кмета на район "Т.". И двете описания са напълно ясни смислово в своята описателна част и е невъзможно да пораздат каквито и да е съмнения и/или обърквания у наказаното лице, нито правят невъзможно организирането на неговата защита пред съда. Обективизираните в изброените актове обстоятелства са ясни и непротиворечиви и дават на нарушителя пълна представа за извършеното от него нарушение. Ето защо няма как да се стига до нарушаване на правото му на защита, поради неясно описание на обективните

елементи на противоправното деяние. Настоящата инстанция намира, че няма нито едно допуснато нарушение на проведеното производство, което да е с характер на съществено такова и да е водещо до ограничаване правото на защита на наказания, и той в пълнота може, и е реализира своята защита.

Съгласно чл. 23 от Наредбата, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността, което несъмнено Г. не е предоставил. За да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговия на открито. В чл. 19 от Наредбата се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито” и според нея това е търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари, площи, улични платна и други. Понятието „търговия на открито” е дефинирано чрез понятието „търговия на дребно”, като по този начин не се разкрива пълно и конкретно съдържание на понятието „търговия на открито“.

Следва да бъде посочено, че в Наредбата липсва легална дефиниция на понятието „търговец“, но се препраща към § 13, т. 2 от Закона за защита на потребителите, където конкретно е дадена такава – „търговец“ е всяко физическо или юридическо лице, което продава или предлага за продажба стоки, предоставя услуги или сключва договор с потребител като част от своята търговска или професионална дейност в публичния или в частния сектор, както и всяко лице, което действа от негово име и за негова сметка.

Вижда се от цитираните легални и доктринални дефиниции, че за да се приеме наличие на извършена търговия, следва да е налице конкретна сделка по покупко-продажба на стоки. В НП и в АУАН не е описана извършена от контролните органи покупка, но пък такава задължително не се и изисква за съставомерността на нарушението по чл. 23 от Наредбата, доколкото продажбата на стоките е наблюдавана от длъжностни лица.

Настоящият състав на касационния съд приема, че е налице визираното в чл. 348, ал. 1, т. 2, във вр. с чл. 348, ал. 3, т. 2, предложение първо от НПК касационно основание за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане на СРС, от друг състав на съда, тъй като е налице липса на мотиви в атакуваното решение по съществуването на спора и делото не може да бъде решено по същество от касационната инстанция. При новото разглеждане СРС следва да се произнесе и по разноските и в касационното производство по аргумент от нормата на чл. 226, ал.3 АПК.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XI-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1853 от 26.05.2022 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 22-ри състав, по НАХД № 20221110201913 по описа на СРС за 2022 г., с което е отменено Наказателно постановление № СО-Т-С-21-10-676/10.12.2021г. от заместник-кмета на Столична община.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд.

Решението не подлежи на обжалване

Председател:

членове:1.

2.